

OLIMPIJSKI MAGAZIN

Decembar, 2018.

U IZBORU COK-A:
Bokser Predrag
Radošević najbolji
sportista Crne Gore

SANJA TOKIO

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

Crna Gora
Vlada Crne Gore
Ministarstvo sporta

EFEL MOTORS

 LOVĆEN
OSIGURANJE A.D.

Član grupe **triglav**

**Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje**

 RTCG
Radio i Televizija Crne Gore

Monteput

Aerodromi Crne Gore
Airports of Montenegro

fzd

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

 triglav

Baštinimo lijepe uspomene, radujemo se budućim izazovima

Kada vam neko poželi da u Novoj godini pravite greške, zvuči grubo, gotovo kao kletva. A nije: ustvari, blagoslov je. Želja da budete ambiciozni i da u skladu sa tim napredujete, da se razvijate, da učite i prihvatate nove stvari, da se mijenjate u pokušaju da mijenjate i svoju okolinu, da širite granice svog iskustva. A u tom procesu, i greške su neminovne... Smještajući još jednu sportsku godinu u arhivu, prisjećajući se i analizirajući dešavanja u njoj, još jednom ćemo se, kao i toliko puta ranije, naći u dilemi: da li je čaša dopola puna ili otpola prazna? Ne stavljajući pod tepih ni manjkavosti kojih je bilo - tu su da nas podsjetu na svu kompleksnost djelatnosti kojom se bavimo i da nas motivišu da ih temeljnim pristupom redukujemo - želimo da baštinimo one lijepe uspomene. A bilo ih je, još kako. Pun stadion pod Goricom, koji je u duhu sportskog džentlmenstva pratio meč fudbalske Lige nacija između reprezentacija Crne Gore i Srbije; ambijent u dvorani Morača prilikom utakmica naše košarkaške selekcije u kvalifikacijama za Mundobasket, na susretima košarkaša Budućnosti u finalu ABA lige i u Evroligi; rukometašica Budućnosti u Ligi šampiona. Intoniranje himne „Oj, svijetla majska zoro“ nakon završnog duela vaterpolo Svjetske lige u Budimpešti i trijumfa naših Ajkula, i nakon finalne borbe Evropskog bokserskog prvenstva za juniorke u kategoriji do 50 kilograma, kada smo se radovali sa Bojanom Gojković. Vijorenje zastave sa

dvoglavim orlom na evropskim prvenstvima za rukometašice i rukometaše, tokom borbe za WBO evropskog šampiona u supervelter kategoriji, na Zimskim olimpijskim igrama u Pjongčangu, Mediteranskim igrama u Taragoni, Olimpijskim igrama mladih u Buenos Ajresu i nizu drugih takmičenja u individualnim i kolektivnim sportovima. Dovoljno inspirativnih slika za crnogorski sportski spomenar 2018. A 2019? U ime Crnogorskog olimpijskog komiteta mogu da obećam da ćemo - griješiti. Ali, ulažući energiju da greške svedemo na najmanju moguću mjeru, nastavljajući misiju oplemenjivanja sveukupnog sportskog ambijenta u državi; u zajedničkom naporu da u predolimpijskoj godini budemo vrijedan servis i podstrekač našim sportistima u ambiciji da ispune snove i domognu se Olimpijskih igara u Tokiju; u zahtjevnom poduhvatu da se predstavimo srdačnim, iskrenim, valjano organizovanim domaćinima Igara malih zemalja Evrope, prvog velikog multidisciplinarnog takmičenja u Crnoj Gori. Sa željom da Vam u 2019. godini zdravlje i lična sreća budu pratioci, i da se zajedno radujemo novim sportskim uspjesima, Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta.

Crnogorski olimpijski komitet podijelio nagrade najboljim sportistima i kolektivima u godini na izmaku

Predrag Radošević ispred svih

Šta je prava mjera uspješnosti u sportu? Nijesu to ni silne medalje, pehari, lovorike, plakete, već sposobnost da mijenjajući sebe promijenite i živote drugih. Da ih inspirišete i podstaknete da budu bolji. Da probudite luču vjere da mogu brže, više i dalje. Da ih usmjerite stazom ka sportu i njegovim vrijednostima. Na ovaj način, uz ovakve riječi dobrodošlice, Crnogorski olimpijski komitet ugostio je sportiste, sportske radnike, visoke zvaničnike i novinare medijskih kuća na svečanoj ceremoniji dodjele priznanja najboljim pojedincima i kolektivima u 2018. godini. - Ovdje smo da bismo istakli one pojedince i kolektive koji imaju tu sposobnost. Onima koji su uzori...

Moskvi sa kakvim talentom raspolaže. Stigla je do titule juniorske šampionke Evrope u kategoriji do 50 kilograma. U konkurenciji nacionalnih ekipa vaterpolisti su proglašeni za najuspješniji kolektiv. „Ajkule“ su u Mađarskoj osvojile zlatnu medalju u Svjetskoj ligi i bronzano odličje na Mediteranskim igrama u Taragoni. Rukometašicama Crne Gore pripala je nagrada za najbolji kolektiv u 2018. godini - „Ivice“ su, takođe, u Španiji na MI osvojile medalju, u finalu su izgubile od domaćina, a na šampionatu Evrope u Francuskoj osvojile su deveto mjesto. Nagrada za sportski podvig godine pripala je košarkašicama koje će peti put zaredom nastupati na prvenstvu Evrope.

IZAZOVI

Tradicionalna dodjela nagrada najboljim sportistima i nacionalnim timovima u organizaciji COK-a protekla je u znaku Predraga Radoševića profesionalnog prvaka Evrope u verziji WBA koji je u anketi, u kojoj su kandidate predlagali i za njih glasali nacionalni sportski savezi, izabran za najboljeg u 2018. Radošević je jedan od onih sportista koji nikad nije odustao. Još kako je 2004.

prvi put zakorači u sportski ring. Strpljivo, stepenicu po stepenicu, gradeći karijeru, pažljivo birajući naredni korak, fokusiran na krajnji cilj da se jednog dana nađe među bokerskim velikanima. Nadomak snu, u julu 2013. godine, u borbi za titulu svjetskog šampiona je izgubio, ali nije bio poražen. Nije se predao, ostao je na nogama. I produžio... U ovoj godini stigao je do najveće nagrade do koje je sportista mogao da stigne.

Nagradu je Radoševiću uručio predsjednik COK-a Dušan Simonović.

- Ova godina, kao što će neki primjetiti, nije najbolja godina u istoriji crnogorskog sporta, ali je ne možemo okarakterisati ni kao lošu. Mnogi savezi, poput Košarkaškog saveza, mogu biti ponosni na godinu jer su ostvarili fantastične rezultate i u mlađim, i u seniorskim kategorijama, kao i u starijim kategorijama, u organizaciji veterana. Biće lijepo gledati naše djevojke na predstojećem Evropskom

prvenstvu i nadati se učešću male Crne Gore, sa velikim srcem, na svjetskoj smotri košarke u Kini, a od koje nas dijele dvije utakmice. Nijesu lake, ali cilj je dostižan - kazao je predsjednik COK-a Simonović. Crnogorski olimpijski komitet u 2019. godini očekuje mnogo izazova. Najveći - Igre malih zemalja Evrope. - Očekuje nas EOF u februaru u Sarajevu, bićemo prisutni sa dvije mlade predstavnice. Zatim i ljetnji EOF i Svjetske igre na pijesku. Dosta izazova, ali je poseban akcenat na Igre malih

organizator je COK, ali mislim da je to, ipak, takmičenje koje će iznijeti kompletna Crna Gora. U tom smislu imamo podršku i pomoć Vlade Crne Gore i Ministarstva sporta. Dobili smo informaciju da će u plivačkim sportovima, u pojedinim disciplinama, takmičenje biti kvalifikaciona za Tokio, što je dodatni izazov i obaveza. Naša potreba je da se pokažemo kao dobar domaćin. Naredne godine očekuju nas Evropske igre i ljetnji EOF i Svjetske igre na pijesku. Dosta izazova, ali je poseban akcenat na Igre malih

zemalja. Imamo informaciju da će u okviru Igara biti održana ministarska konferencija gdje će biti domaćin naš Ministar sporta Nikola Janović, a od predsjednika privredne komore, uz jednu inicijativu koja je došla iz Francuske, očekujemo da se održi privredni forum. Fantastična dešavanja i nadamo se da ćemo ih iskoristiti na najbolji mogući način - rekao je Simonović.

LIJEPA IZNENAĐENJA
Najbolji mladi sportisti Crne

Gore su karatista Bojan Bošković - član KK „Omladinac“ i bokserka Bojana Gojković, članica BK „Budva“. Bošković je na EP junora osvojio srebrnu medalju, peto mjesto na OI mladih u Argentini i prvo mjesto na Balkanskom juniorskom prvenstvu. Mladi karatista je i prošle godine stigao do vrijedne nagrade. Talentovana bokserka je kazala da „kada se nešto voli, ništa nije teško“, a pokazala u

- Zaslužili su našu posebnu pažnju. Bilo je lijepih iznenađenja, nadam se da će ih u predolimpijskoj godini biti još, a ona nam je jako važna. Nadam se da ćemo se iduće godine radovati uspjesima i olimpijskim normama sportista i da će naša delegacija na Igrama u Tokiju biti respektabilna kao i uvijek. Želim svako dobro i sreću, našim sportistima veliki uspjeh, a nama da se radujemo uspjesima - poručio je Simonović.

Bokser Predrag Radošević, profesionalni prvak Evrope, najbolji sportista Crne Gore, već postavlja nove ciljeve

SANJAM OLIMPIJSKE IGRE

Godina koja nije bila toliko plodna za naše kolektivne sportove, ali je u smiraju, tačnije 8. decembra Predrag Radošević donio veliki rezultat za crnogorski sport u 2018. godini! Crnogorski profesionalni bokser nakon skoro godinu vratio se u ring, a u meču za titulu šampiona Evrope u WBO verziji savladao je Njemca Ronija Gabela, odradio prema mišljenju mnogih meč karijere i tako ponovo došao u red najozbiljnih kandidata koji će juriti pojas za šampiona svijeta. Baš zbog toga nikad ubjedljivije nije odlučio sportista godine u Crnoj Gori - Radošević je dobio 24 glasa, čak 19 više od Nikole Ivanovića....

- Titula prvaka Evrope definitivno je plod napornog rada i jednog od najboljih mečeva u karijeri - kazao je Predrag Radošević, a zatim nije krio oduševljenje nagradom Crnogorskog olimpijskog komiteta.

- Biti sportista godine je veliko, najprestižnije priznanje. Ponosan sam, jer je sam do tog priznanja stigao nakon glasova ljudi iz nacionalnih Saveza, a to ima posebnu težinu, jer su očigledno svjesni značaja uspjeha koji sam ostvario. Ovo je za mene kruna dosadašnjeg rada i osjećam veliko zadovoljstvo!

Radošević se nakon duge pauze nije pribojavao da meč odradi do kraja, a sjajan tempo, razmjena udaraca i nevjerovatna izdržljivost zadivili su i publiku.

- Mislim da su aplauzi domaće publike potvrdila da sam potpuno nadvisio svog rivala. Dobro sam odradio sam odličan meč, što svjedoči činjenica da su mi nakon 10 rundi sva trojica sudija dala prednost - naglašava Radošević.

Zahvalnost trenerima
Za izuzetnu spremnost Predraga

Sladine zasluge

Zbog obaveza na poslu, te napornim treninzima, Peđa je često zapostavljao porodicu, a baš zbog toga iskreno govori.

- Da nije bilo supruge Slade vjerovatno ne bih uspio. Sin Vuk je moj najveći motiv i za njega želim da osvojim sve što može da se osvoji, a svakako da je najveći teret zbog brojnih obaveza preuzela Slada, koja je dosta morala da istrpi i ona ima posebne zasluge za ovu titulu - naglasio je Peđa.

Radoševića najveće zasluge idu Draganu Đuričkoviću, jer je Peđa u BK Podgorica naporno i vrijedno trenirao, a Đuzin tempo dao je rezultat, kao i velikom stručnjaku Zlatku Malikoviću, koji je tokom priprema zapostavljao i porodicu i posao...

- Đuza je mnogo zaslužan što sam bio maksimalno spreman za meč i siguran sam da bih da je trebalo odradio makar još dvije runde. Hvala svima koji su doprinijeli da sam spreman otputujem na meč, a posebno zahvalnost dugujem dugogodišnjem članu stručnog štaba

Zlatku Malikoviću - kazao je Peđa, koji je trijumf posvetio dugogodišnjem članu stručnog štaba, Rajku Tomiću.

- To je bio čovjek koji nije bio samo član stručnog štaba, već dio porodice. Ostavio nam je u amanet da boksujem ovaj meč, ali nije dočekao da se zajedno radujemo pobjedi. Žao mi je što je veliki čovjek i sjajan stručnjak prerano otišao, a siguran sam da bi bio ponosan na ovu titulu i činjenicu da je njegov Peđa sportista godine - kazao je Radošević.

Svjetski vrh

Radošević je, u jednom od najboljih mečeva u karijeri, dominirao od prve do posljednje runde. Radošević je u Hamelnu ostvario 33. pobjedu na profesionalnom ringu, na kojem ima i dva poraza - oba u mečevima za titulu prvaka svijeta, od Feliksa Šturma i Lijama Smita. Protiv Gabela je dobio i prvi međusobni duel, početkom januara 2012. godine na Zlatiboru. Titula prvaka Evrope predstavlja uvod za napad na svjetski pojas. Radošević je prvi korak napravio i tako ušao u red onih koji mogu raditi meč za titulu šampiona svijeta.

- Čekam da WBO objavi rang listu. Tada ćemo znati da li ću morati da branim titulu, ili će mi odmah pružiti priliku da se borim za svjetski pojas. Biće to treći put da boksujem za prvaka svijeta - rekao je Radošević.

Podgoričanin sada već postavlja nove ciljeve.

- Boks je na programu Olimpijskih igara, a svakako da bi najviše volio kada bih uspio da se domognem najveće scene. Svjestan sam da nije lako, ali želim da predstavim Crnu Goru na Olimpijskim igrama, čime bih „naplatio“ sav rad, znoj i odricanje tokom višegodišnje karijere - podvukao je Radošević.

ZALET ZA NOVE USPJEHE

**BOJAN
BOŠKOVIĆ,**
drugu godinu
zaredom
najbolji mladi
sportista
Crne Gore

Da je 2018. godina definitivno u znaku borbilačkih sportova potvrdila su priznanja Crnogorskog olimpijskog komiteta. A, osim boksera Predraga Radoševića, koji je obilježio godinu, te bokserke Bojane Gojković koja je najbolja mlada takmičarka, karatista Bojan Bošković najbolji je mladi crnogorski sportista. Član Omladinca baš kao i u 2017. godini skrenuo je pažnju na sebe, pa je zaslužen drugu godinu zaredom među lauretima.

- Priznanje mi mnogo znači. Svakom sportisti san je da bude najbolji u svojoj državi - kazao je Bošković.

Bošković je u 2018. godini ostvario brojne uspjehe. Krenimo redom, prvo je početkom februara osvojio srebrnu medalju na Evropskom prvenstvu za kadete, juniore i mlađe seniore u Sočiju. Junior Omladinca u finalnom meču kategorije do 68 kilograma poražen je od Francuza Kiliana Siza. Novog prvaka Evrope odlučilo je pravilo da kod neriješenog rezultata (1:1) pobjednik bude takmičar koji je prvi osvojio poen.

- Imao sam šest mečeva i svaki je bio izuzetno težak. Šampionat u Sočiju bilo je moje prvo veliko takmičenje u juniorskoj konkurenciji i medalja iz tog razloga dobija na težini - kazao je Bošković.

Krajem maja Bošković je osvojio zlatnu na turniru Premijer lige za mlade u Sofiji. Bošković je u finalnom meču u konkurenciji juniora, u kategoriji do 68 kilograma, pobijedio Francuza Junisa Salmija 8:0. Krajem juna osvojio je bronzanu medalju na kvalifikacionom turniru za Olimpijske igre mladih, a na takmičenju u Buenos Ajresu osvojio je peto mjesto.

- Trenirao sam i sparringovao sa osvajačima najprestižnijih medalja, Marinom Raković, Marijom Hodžićem i Nenadom Dulovićem. U jednom dijelu priprema u našem klubu boravio je i učesnik Igara u Buenos Airesu, Makedonac Faik Veselji sa trenerom Aleksandrom Kuzmanovskim, u okviru saradnje našeg sa njihovim klubom Olimpik. Podatak da je u Buenos Ajresu

bilo mjesta za samo osam najboljih po kategoriji u svijetu, najbolje oslikava koliko je teško bilo izboriti plasman na najveću smotru mladih sportista - naglasio je Bošković.

Nakon toga, Bošković je u Dubrovniku osvojio zlato na Balkanskom prvenstvu za kadete, juniore i mlađe seniore. Dulović je u konkurenciji mladih seniora, u kategoriji do 60 kilograma, u finalnom meču pobijedio Makedonca Stoleta Smilkovskog 4:2. Član podgoriočkog Omladinca u finalnom meču kategorije do 68 kilograma pobijedio je Bosanca Emraha Dragolja 2:0.

On je do finala došao pobjedama protiv Danijela Vukašinovića iz Srbije 3:1, Bosanca Dženana Maglića 3:0, Makedonca Marija Svinarskog iz Makedonije 4:0 i u polufinalu Roka Mihaloinca iz Hrvatske 3:1.

- Drago mi je što sam nastavio sa dobrim rezultatima na šampionatima Balkana. Zadovoljan sam kako sam odradio šampionat, imao sam težak žrijeb, a do zlatne medalje trebalo mi je pet pobjeda. Imao sam dobrog protivnika u finalu, ali sam ga taktički nadmudrio. Hvala treneru Žarku Rakoviću i selektoru Slobodanu Vlahoviću, kao i klupskim drugovima i porodici na podršci - kazao je Bošković, uz veliko zadovoljstvo što je ponovo među nagrađenima.

- Meni je ovo drugo priznanje i biće mi vjetar u leđa za Evropsko prvenstvo u Danskoj. Dobro ću se pripremiti i ponovo konkurirati za medalju - kazao je Bošković.

Bojana Gojković, juniorski prvak Evrope i osvajačica prvog zlata za crnogorski ženski boks, najbolja mlada sportistkinja

Djevojčica ispisala istoriju

Kada kažemo Budva pomislimo na turizam, dok su za sport u Budvi asocijacije uglavnom odbojka i vaterpolo. Dva trofejna sporta, koja su godinama donosila redovno trofeje u prijestonici turizma već neko vrijeme nijesu na vrhunskom nivou, baš kao ni fudbal i rukomet, sportovi iz kojih su takođe dolazili pehari šampiona države. Dok su kolektivni sportovi nekako utihnuli, boks je doživio ekspanziju. Boks u Budvi? Djeluje čudno, ali je baš tako. Zapravo, od 19. oktobra i nije. Bojana Gojković ušla je u istoriju kada je kao juniorska šampionka Evrope postala osvajačica prvog zlata za crnogorski ženski boks! Petnaestogodišnjakinja, iako mlađa godinu i po od svoje konkurencije, često se igrala sa pogravala protivnicama, pa je dominantno osvojila zlato na takmičenju u ruskoj Anapi.

-Ova godina bila je veoma naporna, ali i veoma uspješna za mene. Želim da se zahvalim svima koji su vjerovali u mene, a posebno treneru Nikoli Ružiću, koji je od prvog dana prepoznao talenat u meni - rekla je Gojković. Crna Gora imala je velike šampione u boksu, ali je Bojana pokazala da imamo i dame koje vladaju u ringu. Da će prijestonica turizma imati dame „čeličnih pesnica“ pokazale su posljednje godine, kada je Tamara Radunović počela da niže uspjehe. Četiri godine za redom najbolja bokserka Crne Gore bila je najbolji „proizvod“ BK Budva i potvrdila se u tom kolektivu stvarajući novi šampioni. A, da stiže biser koji će tek zasijati dokazala je Bojana. Gojković je u finalnom meču kategorije do 50 kilograma savladala Elen Luciju Ajari iz Italije (4:1), a na putu do finala Budvanka je eliminisala Španjolku Nikol Nuos Salado i Viktoriju Silke iz Letonije.

-Pripremala sam se više od godinu za ovo takmičenje. Sve se podredilo ovome i iskrena da budem sanjala sam najsajnije takmičenje. Imala sam dobre

protivnice, ali sam djelovala dobro tehnički, nastojala da sve taktičke zamisli trenera Nikole Ružića i selektora Boška Draškovića ispunim i na kraju je sve ispalo super - objašnjava Gojković.

ZBOG BRATA U RINGU

Djevojčice se rijetko odlučuju za sport, a gotovo je nestvarno da djevojčice „zalučaju“ u boričkim sportima. Međutim, Bojana objašnjava zašto baš boks?

-Boksom sam počela da se bavim slučajno. Počela sam da idem na treninge sa bratom i dopalo mi se.

Naravno, odbojka i vaterpolo bili su primat u našem gradu kod svih, ali boriččke vještine su mi

oduvijek privlačile pažnju - kaže učenika SEŠ „Danilo Kiš“, koja i pored obaveza u školi nastoji da sve postigne.

-Treninge imam svakoga dana i to dva puta dnevno tako da je jako teško uskladiti školu i treninge. Sada sam u srednjoj školi i samim tim obaveze su se povećale tako da je uskladjivanje škole i treninga napornije nego na ono što sam navikla, ali se polako prilagođavam. Želim da poručim djevojčicama da boks nije tako strašan kao što se priča, pa želim da ih pozovem da se upišu na školu boksa - ističe Bojana.

SAMO JEDAN PORAZ

Bojana Gojković za pet i po godina koliko trenira boks samo je jednom ring napustila kao poražena. Dva puta je osvajala Kup nacija i svi koji je znaju nijesu se iznenadili njenim uspjehom...

-Sjećam se dobro tog meča. Ostao je žal zbog toga što sam bila prehladna i izgubila sam od takmičarke koja nije bolja od mene. Uživam u boksu i zato se radujem svakom novom meču - dodala je Gojković, koja po pitanju uzora nema dilemu.

-Uzor mi je Keti Tejlor. Sviđa mi njen način borbe i prije svega njeno ponašanje kao ličnost.

ODBRANA TRONA

S obzirom da ima samo 15 godina Bojana će i naredne godine biti u konkurenciji juniorki, što znači da će imati priliku da brani titulu prvaka Evrope.

-Trudiću se da zadržim titulu, ali to mi nije prioritet po svaku cijenu. Nastojacu da redovno treniram, vježbam i da budem uporna, a uspjeh će doći sam po sebi - naglasila je Bojana.

Gojković je spremna da i 2019. godina bude u znaku njene dominacije.

-Trudiću se da i naredna godina bude uspješna za mene. Nastojacu da odbranim titulu juniorske šampionke Evrope - kazala je Bojana, koja još sanja posebne snove.

-Najveća želja je da jednog dana osvojim olimpijsku medalju - podvukla je Gojković.

Foto priča sa izbora najboljih u 2018.

Naša košarkaška reprezentacija na korak od istorijskog uspjeha

Crna Gora živi san zvani Mundobasket

Poslije tri plasmana na šampionate kontinenta, crnogorski košarkaši u svojim rukama drže vizu za Svjetsko prvenstvo, koje će se 2019. godine igrati u Kini. Izabranici Zvezdana Mitrovića dva kola prije kraja kvalifikacija su u odličnoj poziciji i ukoliko savladaju Ukrajinu u gostima i Letoniju kod kuće, sigurno će nastupiti na Mundobasketu. Čak bi im odgovarao i poraz u Ukrajini do šest poena razlike, da uz trijumf nad Letoncima osiguraju istorijski uspjeh. Veliki korak ka Svjetskom prvenstvu naši momci napravili su krajem novembra i početkom decembra, kada su pobijedili u Letoniji, a potom u "Morači" srušili favorizovanu Tursku.

"Napravili smo veliki korak ka Svjetskom prvenstvu", priznao je selektor Zvezdan Mitrović. Čovjek koji je preuzeo kormilo Crne Gore od Bogdana Tanjevića u nezgodnom trenutku, upravo pred start ciklusa za šampionat u Kini, uspio je da zadrži ekipu, koja nije blistala na prvenstvu Evrope prošle godine (13. mjesto) i u startu je uglavnom stidljivo govorio o ambicijama.

Međutim, nesuglasice između Svjetske košarkaške federacije i EKE, firme koja vodi Evroligu, dovele su do situacije u kojoj nacionalni timovi ne mogu da igraju u najjačim sastavima u mečevima kvalifikacija za Mundobasket, a naša selekcija je jedna od onih kojoj je to odgovaralo, iako su svi košarkaški poslenici saglasni u ocjeni da je ovakav sistem takmičenja pogrešan.

„Rekao sam tada, a ponoviću i sada, iako smo u drugačijoj poziciji – ovo je loše za košarku. Međutim, to nema

Vučević vratio nadu navijačima Orlando

Nikola Vučević u prvom dijelu nove sezone u NBA ligi igra košarku života. Iako se spekulisalo da bi mogao da napusti Orlando i pređe u kvalitetniji tim, ostao je na Floridi i za sada je ključni čovjek u rezultatima iznad očekivanja.

Orlando se nalazi u zoni plej ofa i igra mnogo bolje, nego što je to bio slučaj prethodnih godina. Vučević je centralna figura, a trener Stiv Kliford bazirao je igru oko crnogorskog reprezentativca. Sa prosjekom od skoro 20

poena i preko 10 skokova, snažni Baranin daje veliki doprinos i u odbrani i u napadu. Sa ovako raspoloženim Vučevićem, i naš nacionalni tim bi dobio mnogo u budućnosti, naročito ako se domogne Svjetskog prvenstva.

veze sa nama i šansom koju smo igrati i rezultatima dobili“, rekao je Mirović. Serija od čak pet pobjeda u posljednjih šest utakmica,

dovela je Crnu Goru u odličnu poziciju pred završnicu aciklusa. Padali su redom Bjelorusija, Slovenija, Ukrajina, Letonija i na kraju Turska.

“Sve je u našim rukama, ali ništa neće biti lagano. Spremićemo se za februar, za posljednji napad na Mundobasket“, kazao je Mitrović.

Svi momci dali su ogroman doprinos ovim rezultatima, ali se posebno pamti herojska

Dame ponovo na Evropskom prvenstvu

Kada su u pitanju kvalifikacije za Evropsko prvenstvo, naše košarkašice nikada ne razočaraju.

Peti put u nizu izborile su mjesto na kontinentalnom šampionatu. Na kraju su u meču odluke, iako oslabljene neigranjem najbolje igratičice Jelene Dubljević, pobijedile u Slovačkoj i obezbijedile mjesto na Evropskom prvenstvu. “Odigrale smo najbolji meč kad je bilo najteže i najbitnije. Igrale smo zajedno u odbrani i napadu, ispoštovale svaki zahtjev trenera, pomagale i podržavale jedna drugu. To je košarka koju treba da igramo i tada smo najjače“, rekla je Milica Jovanović nakon trijumfa u Slovačkoj.

U grupnoj fazi će izabranice Roberta Injigesa igrati u Rigi sa Švedskom, Francuskom i Češkom.

Šampionat Evrope igra se od 27. juna do 7. jula, a pored Rige organizatori su Niš, Zrenjanin i Beograd.

igra Nikole Ivanovića u duelu sa Turskom. Povrijeđen je primao injekcije na poluvremenu meča u “Morači“, jer nije želio da ostavi na cjedilu drugove u jednoj od najvažnijih utakmica cijele generacije. Cijenu za tu odluku platio je preskakanjem nekoliko važnih mečeva u Evroligi u dresu Budućnosti, ali je sa 21 poenom, uz Bojana Dubljevića povukao tim do velike pobjede. Reprezentativci iz redova Budućnost Volija prešli su preko 6.000 kilometara u samo nekoliko dana, kako bi

pomogli reprezentaciji u duelima sa Letonijom i Turskom. Trud i žrtva dali su rezultate, pa su se uz iskusnog Blagotu Sekulića, jednog od najboljih evropskih centara Bojana Dubljevića, čovjeka odluke u Rigi Nemanje Đurišića i ostalih momaka približili se uspjehu karijera. U 2019. godini sigurno će im crvenim flomasterima biti određeni 22. i 25. februar, datumi odigravanja utakmica sa Ukrajinom i Letonijom, uz vjeru da će na žrijebu grupa za Mundobasket 16. marta u Senženu, u bubnju biti i Crna Gora.

Mornar prekinuo dominaciju Budućnosti

Sjajnu godinu crnogorske muške košarke, upotpunio je Mornar. Barani su prvi put u klupskoj historiji postali šampioni naše zemlje, a uspjeli su da stignu i do polufinala ABA lige, gdje su tek nakon majstorice eliminisani od Crvene zvezde.

Mornar je prekinuo seriju Budućnosti, koja je osvojila 11 titula šampiona od sticanja nezavisnosti Crne Gore. Otkako su

klub prije nekoliko godina preuzeli braća Đorđije i Mihailo Pavićević, Mornar je ozbiljna prijetnja za sve timove iz regiona. Titula prvaka naše zemlje, potvrđuje je odličnog rada u Baru. "Ostvarili smo najveći uspjeh u historiji kluba. On dobija na značaju kada se zna da smo srušili šampiona ABA lige. Mislim da je ovakvo finale veliki stvar za crnogorsku košarku. Jače evropske

lige mogu da nam pozavide, a sigurno smo imali najzbudljivije finale u regionu", rekao je Mihailo Pavićević poslije finalne serije.

Pored titule prvaka, Mornar je igrao i u finalu Kupa Crne Gore u kojem je u tijesnoj završnici izgubio od Budućnosti, a prvi put je igrao i u Evrokupu, drugom po kvalitetu klupskom takmičenju na kontinentu.

Crna Gora je osma košarkaška sila svijeta

Poslije srebrne medalje na Evropskom prvenstvu u Podgorici, naša muška kadetska reprezentacija dobila je

šansu da se nadmeće sa najboljim svjetskim selekcijama i osvojila osmo mjesto na Mundobasketu u Argentini. Momci koje je selektirao Mladen Ostojić, dostojno su reprezentovali crnogorsku košarku, a postali su prva naša selekcija, koja je dogurala do prvenstva svijeta. "Napravili smo veliki uspjeh. Ogromna je stvar biti među osam najboljih na svijetu. To je sjajan, historijski rezultat za ovu generaci-

ju", rekao je selektor Ostojić. Crna Gora je u Argentini savladala Novi Zeland, Egipat i domaćina i uz pet poraza stekla iskustvo za neka buduća takmičenja. Neki od njih su već afirmisani igrači poput Jovana Kljajića, a već se zna i za Bojana Tomaševića, Stefana Vlahovića, Viktora Vujića... Sigurni smo da je pred njima uspješna budućnost i da će biti dostojni nasljednici sadašnjih crnogorskih košarkaških asova.

Trofej šampiona ABA lige i povratak u društvo najboljih timova Evrope, više su nego dovoljni razlozi da 2018. godina za Košarkaški klub Budućnost Voli ima prefiks istorijska. Poklopile su se kockice izabranicima Aleksandra Džikića, koji su u dramatičnoj završnici regionalnog takmičenja najprije eliminisali Cedevitu, a potom skinuli krunu trostrukom uzastopnom šampionu sa Malog Kalemegdana.

Tvorac velikog uspjeha, čovjek koji je ušao u srca navijača "plavih" je Aleksandar Džikić. Došao je tiho, sa skromnim ambicijama i timom, koji je makar na papiru bio tek treći favorit za regionalnu titulu.

Kako je sezona odmicala, forma Budućnosti bila je sve bolja, a vrhunac je dostigla kada je to bilo najpotrebnije, u doigravanju za titulu. Poslije pet poraza, probijena je barijera zvana polufinale ABA lige. Finale je počelo "brejkom" u Beogradu, dok su u krcatoj "Morači" navijači nosili Džikićevu vojsku da trofeja. "Osvojili smo ABA ligu. To će ostati zapisano u historiji kluba. Pomjerali smo granice. Zvezda je igrala dobro, ali na tronu ima mjesta samo za jednog", rekao je strateg "plavih".

U Podgorici je košarka proljetos bila sportska tema broj jedan. Jedan od momaka koji je srce dao za ovaj uspjeh je Nikola Ivanović. Čovjek koji je morao da ode iz svoje Budućnosti, da bi se vratio po najvažniji trofej u dosadašnjoj karijeri. Njegove suze nakon posljednje utakmice finala ABA lige, kada je i zvanično pehar stigao u vitrine "plavih", navijači i iskreni ljubitelji igre pod obručima u Podgorici i Crnoj Gori, nikada neće zaboraviti. "Kada je počela sezona znali smo šta želimo. Radili smo, borili se, odriicali se tokom cijele sezone. Vjerovali smo da će se rad isplatiti i na kraju je tako i bilo. Nisam ja junak, junaci smo svi mi. Disali smo kao jedan od starta sezone do titule u ABA ligi, do plasmana u Evroligu", rekao je Ivanović. Danima se u Podgorici slavila

Sezona za pamćenje košarkaša Budućnost Volija Godina povratka u društvo evropskih velikana

titula, ali se sa nestrpljenjem očekivala i definitivna potvrda da će u "Moraču" doći evropski velikani, kao sa početka 21. vijeka. Nakon što je prvi čovjek Evrolige Đorđi Bertomeu poželio dobrodošlicu u Evroligu, uslijedila je nova radost, ali su svi u klubu, sa predsjednikom Draganom Bokanom na čelu, znali da je pred njima veliki posao. "Sve smo dogovorili sa Bertomeuom. Nema nikakvih prepreka. Budućnost će ove sezone igrati u Evroligi. Nema nikakvih nedoumica po tom pitanju", poručio je Dragan Bokan po povratku iz Barcelone. "Morača" je proširena, dobila je moderno odijelo, po standardima Evrolige i sve je bilo spremno za spektakl, koji je počeo ove

jeseni. Trojkaško "ludilo" protiv Baskonije, scalp velikana kakav je CSKA, trijumf nad gigantom iz Barcelone, u atmosferama koje će se sigurno prepričavati. Iz prošle sezone vrijedan pomena je i plasman u četvrtfinale

Evrokupa.. "Plavi" su odigrali dva odlična meča protiv Darušafake i malo je nedostajalo da u Istanbulu naprave "brejk", koji bi im dao šansu da kod kuće dođu do mjesta u završnici. Kasnije je Darušafaka ubjedljivo došla

do trofeja i vize za Evroligu, a Budućnost dokazala da je samo ona mogla da joj pomrsi račune. Budućnost Voli je na mjestu koje joj pripada, navijači vjeruju da se iz ovako lijepog sna neće brzo probuditi.

Počinjju završne pripreme za organizaciju Igara malih zemalja Evrope

„Uradili smo, međutim, sve u pripremi, a sada krećemo sa realizacijom. Siguran sam da ćemo spremno dočekati početak Igara”, kazao je predsjednik COK-a Dušan Simonović

Crnogorski olimpijski komitet ulazi u završnu fazu priprema za organizaciju Igara malih zemalja, koje će se održati od 27. maja do 1. juna u Budvi, Baru, Podgorici, Cetinju i Tivtu.

Ovo takmičenje okupiće preko hiljadu sportista iz devet zemalja – Crne Gore, Kipra, Islanda, Monaka, Luksemburga, Lihtenštajna, Andore, Malte i San Marina, koji će se takmičiti u deset sportova i 122 discipline.

Organizacija kompleksna, broj učesnika za naše prilike – impozantan, a pripreme idu po planu. Uz dobro poznate probleme, vezane za sportsku infrastrukturu, koja je ili u fazi rekonstrukcije i adaptacije, ili će uskoro početi da se radi na tome.

„Uradili smo, međutim, sve u pripremi, a sada krećemo sa realizacijom. Siguran sam da ćemo spremno dočekati početak Igara”, kazao je predsjednik COK-a Dušan Simonović.

Igre malih zemalja nijesu, međutim, samo sportska manifestacija, već i svojevrsna promocija Crne Gore.

“Ovo nije takmičenje COK-a, već Crne Gore. Ne možemo da ga organizujemo u jednom gradu, jer infrastrukturu nismo spremni, ali ćemo na ovaj način pokazati dobar dio naše države”, naglasio je Simonović.

Zbog toga je i saradnja sa Vladom od izuzetnog značaja. Ministar sporta Nikola Janović je kazao da je Vlada do sada podržala organizaciju sa 605 hiljada eura.

„To je jasna poruka Vlade da će pomoći svaku manifestaciju koja

Crna Gora 2019 predstavljena u Marbelji

Igre malih zemalja Crna Gora 2019 bile su i jedna od tema na Skupštini Evropskog olimpijskog komiteta (EOK), koja se održa u Marbelji (Španija). Delegati na Skupštini podržali su i prihvatili izvještaj o napretku u organizaciji Igara, koji su predstavili Igor Vušurović, direktor IMZE „Crna Gora 2019” i Boris Sekulić, projekt menadžer Crnogorskog olimpijskog komiteta. Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović

kazao je da su članovi Skupštine EOK-a kroz efektanu prezentaciju upoznati sa predanim putem i urađenim poslom, kao i obavezama koje nas očekuju do kraja maja 2019. godine.

„Bio je to zaista uspješan nastup o čemu je svjedočio dug prijateljski aplauz i želja svih prisutnih da Igre u Crnoj Gori 2019. godine uspiju. Naročito je iskazana podrška i ponuda za svaku vrstu pomoći naših prijatelja iz malih zemalja Evrope i zemalja okruženja”, rekao

je Simonović.

„I ovu priliku smo iskoristili da razgovaramo sa svima koji su nam važni za događaj koji nas očekuje polovinom naredne godine, posebno sa prvim ljudima MOK-a i EOK-a, koji su potvrdili prisustvo na Igrama, kao i konkretne vidove pomoći”, naglasio je Simonović. Simonović, Vušurović i Sekulić sastali su se i sa predsjednikom Tehničke komisije IMZE Žan Pjerom Šebelom.

za cilj ima promociju naše države. Takmičenja ovakve vrste obično služe da se uspostave i odnosi između zemalja učesnica. Inicijativu, stoga, sastanke sa ministrima

za sport država učesnica Igara i razgovore o modalitetima i unapređenju saradnje u sportu”, rekao je Janović. U organizaciji Igara, saradnja sa

lokalnim zajednicama je, takođe, od izuzetne važnosti.

„Očekuje se između hiljadu i po i dvije hiljade gostiju, što otprilike znači oko 20.000 noćenja. Svim

svojim kapacitetima podržavamo Igre, a u tu svrhu odvojili smo oko 100 hiljada eura. Ostajemo posvećeni zajedničkim cilju da sve prođe u najboljem redu”, rekao

je Dragan Krapović, predsjednik Opštine Budva.

Džudo takmičenja će se održati na Cetinju. „Mi će sve uraditi da unaprijedi-

mo sve ono što bude neophodno vezano za to takmičenje. Igre su šansa za promociju Crne Gore i Cetinja”, kazao je Aleksandar Kaščelan, gradonačelnik Cetinja. Dva značajna takmičenja u okviru Igara održaće se u Baru – košarka i atletika.

“Dvorana Topolica ispunjava sve uslove, dok smo na atletskim borilištima počeli da otklanjamo nedostatke. Kada sve završimo imaćemo potpuno repariranu atletsku stazu, kao i sve sertifikovane rekvizite za takmičenja u kraljici igara. Riječju – dobićemo više od onoga što ćemo uložiti”, rekao je menadžer Opštine Bar Dragan Radojičić, koji je kazao da je Bar opredijelio 100 hiljada eura za obnovu atletskih borilišta. Entuzijazam i želja da Crna Gora bude uspješan domaćin su na

visokom nivou, što je i prvi uslov da ovakva manifestacija protekne u najboljem redu i da se iz Budve pošalje lijepa slika u svijet.

„Igre malih zemalja su sportski događaj, koji prezentuje sve olimpijske vrijednosti”, naglasio je Igor Vušurović, direktor Igara malih zemalja Crna Gora 2019. Očekuje se da će Crnu Goru prvi put posjetiti i predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah.

Igre će biti specifične i zbog toga što će biti održane uz poštovanje najviših ekoloških standarda i pod sloganom Zelene igre. Koncept Zelenih igara izrađen je na osnovu Elaborata o društveno – ekonomskoj opravdanosti organizacije IMZE 2019, u skladu sa strategijom i jasnim opredjeljenjem olimpijskog pokreta da se kroz sport, a posebno organizaciju sportskih događaja, promoviše održivost i zaštita životne sredine.

Volonteri, heroji iz sjenke: Bez njih ne bi bilo nijednog takmičenja

U pozadini svakog velikog sportskog događaja stoje ljudi iz sjenke - volonteri.

Tako, recimo, na zatvaranju Olimpijskih igara, posebna, a iskrena, zahvalnost uputi se armiji volontera, bez kojih nijedne Igre ne bi mogle da se održe uspješno.

Na najvećim teniskim turnirima, osvajači - velike zvijezde - uvijek u svom pozdravnom govoru naglase značaj dječaka i djevojčica koji skupljaju loptice, donose peškire i vodu...

Bez te - prave armije mladih ljudi nijedno sportsko takmičenje ne može da se zamisli.

Priča o volonterima aktuelna je kod nas, jer će se krajem maja i početkom juna naredne godine u Crnoj Gori održati Igre malih zemalja Evrope.

"Za nas su Igre malih zemalja - Olimpijske igre u malom", poručio je Dušan Simonović, predsjednik COK-a, na panelu o sportskom volonterizmu, koji je organizovala NVO Volonteri 2019.

Sala Univerzitetskog sportskog centra u Podgorici bila je tijesna da primi sve zainteresovane mladiće i djevojke, koji su pokazali želju da budu dio ove lijepe

sportske priče.

"Volonteri su izuzetno važan dio naše organizacije, a COK će se sa posebnom pažnjom odnositi prema vama", poručio je Simonović.

NVO Volonteri 2019 je i osnovana kako bi formirala sportski volonterski servis, kao pomoć organizaciji Igara malih zemalja Evrope.

Od marta prošle godine, kada je potpisan memorandum o saradnji sa COK-om, 497 osoba iz Crne Gore se prijavilo za učešće na Igrama.

Zanimljivo, I ono čime se u ovoj

organizaciji posebno ponose podatak da je čak 161 iz inostranstva iskazala zainteresovanost da dođe krajem maja u Crnu Goru. Među njima ima jako iskusnih volontera, koji su učestvovali na velikim sportskim takmičenjima širom svijeta. U toku su razgovori sa njima, kako bi se izvršila selekcija i odlučilo se ko od njih dolazi u Budvu. Te 161 iz inostranstva poslalo je prijavu za učešće u ovoj akciji.

Igor Vušurović, direktor Igara malih zemalja Crna Gora 2019, i njegov zamjenik Boris Sekulić upoznali su volontere kakve

obaveze će imati naredne godine na Igrama.

"To će biti divno i nezaboravno iskustvo. Volonterizam jeste hobi, ali i neka vrsta posla. Takav spoj, uz dobru zabavu, zaista su razlozi zbog kojih će vam boravak u Budvi i ostalim gradovima ostati u sjećanju", rekao je Vušurović, koji je i kao vrhunski sportista, a kasnije kao sportski funkcioner učestvovao na svim velikim odbojkaškim takmičenjima, te na Olimpijskim igrama. Košarkaš Nikola Ivanović, atletičarka Slađana Perunović i jedrilčar Milivoj Dukić prenijeli su svoja iskustva sa velikih takmičenja...

"Pozivam sve koji su prilici da izdvoje dio svog vremena i doprinesu da Crna Gora što bolje organizuje ovaj događaj i pošalje najljepšu moguću sliku u svijet", rekao je Dukić.

"Sportisti su često nestrpljivi, ponekad i teški za saradnju, ali osmijehom sve može da se riješi", rekao je Ivanović.

To dobro znaju Katarina Šćepanović, Zorica Barjaktarović i Mилоš Popović, koji su volontirali na Olimpijskim i Mediteranskim igrama, a koji su sportsko volontiranje opisali kao "jedinstveno iskustvo"

Rukometašice Crne Gore osvojile deveto mjesto na EP

Neće odustati od Tokija

Novu šansu, nakon devetog mjesta na završnom šampionatu Evrope, za plasman na Olimpijske igre, „lavice“ će potražiti na prvom, narednom velikom takmičenju, Svjetskom prvenstvu naredne godine u Japanu. Prije toga moraću u baražu da preskoče Čehinje, dvomeč je u gostima 31. maja ili 2. juna, revanš u Crnoj Gori 4. ili 6. juna.

Žijeb ih je spojio sa drugom najboljom ekipom slabije grupe, što znači da će biti potreban maksimum u oba meča. Vjeruju naše rukometašice u plasman, a nadu nijesu izgubile u Olimpijske igre. Ciljaju Tokio, učešće na trećim OI. „Crvene“ su u Londonu, još 2012. godine, osvojile srebrnu medalju, prvu olimpijsku za Crnu Goru. Manje uspjeha imale su u Riju.

Plasman u Japan već je obezbijedio domaćin posljednjeg EP - Francuska, kao aktuelni šampion, zatim Rusija, Rumunija i Holandija. Na Svjetskom prvenstvu učestvovalaće 24 ekipe, 13 iz Evrope.

- Moramo biti zadovoljni žrijebom jer sam sigurna da imamo sve ono što je potrebno za Svjetsko prvenstvo. Imamo kvalitet za Japan, znamo, naravno, da neće biti jednostavno. Prva utakmica je kod njih, revanš kod nas, probaćemo u prvom meču da dođemo do što povoljnijeg

rezultata - kazala je kapitenka Jovanka Radičević. - Rezultati iz prošlosti sa Češkom idu nam u prilog. Zbog čega sam dodatno optimista. Moramo da pobijedimo, favoriti smo, pokazaćemo u dvomeču.

Vjerovale su naše rukometašice da u Francuskoj mogu doći do kvalifikacija za najveći sportski događaj, ali dva poraza u ranoj fazi (grupna) udaljio ih je od cilja. Start je bio dobar, pobjeda nad Slovenijom davala je nadu i vjeru u put u Pariz. Ključan poraz dogodio se od Danske u posljed-

njem kolu glavne faze. Pobjeda bi ih odvela u Pariz, u borbu sa Norveškom za peto mjesto

- Žal je što tada nijesmo preokrenuli, a onda bi bila druga priča. Najteže je nakon svega pričati, ali nikome neuspjeh teže ne pada nego nama - kazala je Milena Raičević.

Stvari se jednostavno nijesu poklopile.

- Nekad je odbrana bila dobra, a nekad nijesmo imali dobar osjećaj u napadu. Dešavalo se da slabiji osjećaj iz odbrane prenesemo u napad i obrnuto. U suštini, sve je

Rezultati

Grupna faza

Crna Gora - Slovenija	36:32
Crna Gora - Rusija	23:24
Crna Gora - Francuska	20:25

Glavna faza

Crna Gora - Švedska	30:28
Crna Gora - Srbija	28:27
Crna Gora - Danska	23:24

Majda najbolje lijevo krilo

Majda Mehmedović igrala je sjajno na šampionatu Evrope. Ona je proglašena za najbolje lijevo krilo i idelnu postavu prvenstva. U konkurenciji, na svojim pozicijama, bile su Milena Raičević, Đurđina Jauković, Jovanka Radičević i Tatjana Brnović.

povezano, ne možemo da kažemo da je toliko bila loša odbrana, mislim da smo imali sjajnih momenata, isto tako ne možemo da kažemo da smo imali loš napad, jer smo imali dobrih momenata. Ali, nekad su sitnice odlučivale. Jedan igrač u našem timu ako se ne osjeća dobro, onda to nijesmo mi. Raičević je sigurna da želje nije falilo.

- I borbenost. Dali smo maksimum koji smo imali. Bilo je dobrih i loših stvari, ali, sjajno smo se osjećali i generalno bila je dobra igra.

Francuska je slavila u finalu protiv Rusije, objedinila evropsku sa svjetskom krunom. Bronzana medalja pripala je Holandija, četvrto mjesto Rumuniji, dok je Norveška pobjedom nad Švedskom stigla do petog mjesta.

» JANUAR

Po tradiciji, u novu sportsku godinu će nas uvesti Turneja četiri skakaonice. Nakon otvaranja 30. decembra u Obersdorfu, prvog dana 2019. najbolji svjetski ski skakači će se takmičiti u Gar- miš-Partenkirhenu. Zatim pre- laze u Austriju, gdje su na progra- mu nadmetanja u Innsbuku (4. januar) i Bišoshofenu (6. januar). Titulu brani Poljak Kamil Stoh.

U drukčijim klimatskim okolno- stima, u Ujedinjenim Arapskim Emiratomima će 5. januara početi Azijski kup u fudbalu. Turnir, za- nimljiv evropskim velikanima zbog pronalazjenja novih talena- ta, okupiće 24 reprezentacije, a favoriti su Južna Koreja, Japan, Iran i šampion iz 2015. Australija. Januar je, po tradiciji, rezervisan i za auto-moto adrenalinsku injek- ciju, Reli Dakar. Četrdeset i prvo izdanje voziće se od 7. do 17. ja- nuara, a domaćin je Peru.

Krajem januara, preciznije 24. dana prvog mjeseca u godini, po- čće i nova sezona Svjetskog reli šampionata, takmičenjem u Monte Karlu.

Po navici, januar je i mjesec ruko- meta. Od 10. do 27. januara Nje- mačka i Danska će ugostiti 24 najbolje svjetske reprezentacije, među njima i prvi put zajedničku selekciju Južne i Sjeverne Koreje. Prije dvije godine, najbolja je bila Francuska.

Da li će Novak Đoković potvrditi formu iz druge polovine 2018. i osvojiti rekordnu sedmu titulu – najintragantnije je pitanje 107. iz- danja Australijan opena, koji se od 14. januara odigrava u Mel- burnu.

» FEBRUAR

Pažnja svjetske sportske javnosti u februaru će biti usmjerena ka Sjedinjenim Američkim Drža- vama. Atlanta će 4. februara biti domaćin 53. Super boula, vr- hunca sezone NFL-a, najgleda- nijeg događaja godine u američ- kom sportu.

Od 15. do 17. februara u Šarlotu će na svoje doći ljubitelji „kraljice igara“, gledajući atrakcije tokom NBA ol-star vikenda.

I oni koji vole zimske sportove imaće u čemu da uživaju – od 5. do 17. februara u švedskom Oreu održava se Svjetsko prvenstvo u

alpskom skijanju, a od 20. febru- ara do 3. marta u austrijskom Zefeldu okupiće se najbolji nor- dijci.

U februaru će biti poznati i uče- snici Svjetskog prvenstva u košar- ci. Evropske kvalifikacije biće za- vršene u drugoj polovini mjeseca. Sa posebnim zanimanjem prati- ćemo učinak naše repre- zentacije, koja će 22. februara gostovati Ukrajini, a tri dana kasnije biti domaćin Letoniji, u po- kušaju da na- pravi istorijski dvokorak i domo- gne velikog takmičenja.

» MART

Mart će mirisati na benzin. Desetog marta u Kataru po- čće sezone Moto GP šampiona- ta, a nedjelju kasnije, u Australiji, voziće se prva od 21 trke kalenda- ra Formule 1.

Počinje i „martovsko ludilo“, plej- of NCAA lige. Ljubitelji tenisa sa zanimanjem će pratiti takmičenja Masters serije na američkom beto- nu u Indijan Velsu (4-17. mart) i Majamiju (18-31. mart).

Kreću kvalifikacije za fudbalski Euro 2020. „Sokoli“ će 22. marta gostovati Bugarskoj, a tri dana ka- snije fudbalska Crna Gora će biti na nogama – dolaze Englezi.

» APRIL

NHL sezona ulazi u završnicu, a početkom aprila biće poznat novi vladar hokejaških dvorana u SAD i Kanadi. Desetog aprila počće odmotavanje klupka u NBA se- zoni – najboljih 16 ekipa, po 8 iz Istočne i Zapadne konferencije, naći će se u plej-ofu.

Od 21. do 28. aprila u Mađarskoj održaće se Svjetsko prvenstvo u stonom tenisu.

Sportski kalendar 2019.

» MAJ

Sezona Evrolige doživjeće svoj vr- hunac u Vitoriji, španskom dijelu Baskije, na završnom turniru, ko- ji će se igrati od 17. do 19. maja. Svjedočićemo i napadu Rafaela Nadala na novu, dvanaestu krunu na Rolan Garosu. Drugi veliki turnir sezone uglavljen je između 26. maja i 9. juna.

I Crna Gora je upisana u kalendar svjetskih sportskih događaja. Cr- nogorski olimpijski komitet biće domaćin Igara malih zemalja Evrope, između 27. maja i 1. juna. Na Olimpijskom stadionu u azer- bejdžanskom Bakuu, 29. maja, Atletiko Madrid dobiće nasljed- nika na mjestu pobjednika Lige Evrope.

» JUN

Šesti mjesec u godini proteći će u znaku fudbala. Za 1. jun je zaka- zano finale Lige šampiona na no- vom stadionu Atletiko Madrida.

Oba velika kluba iz španske prije- stonice, i domaćin, za koga igra naš Stefan Savić, kao i branilac trona Real, trostruki uzastopni pobjednik, i dalje su u kon- kurenciji za dva mjesta u završnom spektaklu.

Od 5. do 9. juna u Portu- galu će biti odigran fi- nalni turnir prvog iz- danja Lige nacija. Polufinalni parovi su Por- tugal – Švajcarska i Engle- ska – Holandija.

Sedmog juna u Kamerunu će po- četi Afrički kup nacija, a u Fran- cuskoj Svjetsko prvenstvo za fud- balerke.

Nedjelju kasnije, u Brazilu će kre- nuti novo izdanje Kopa Amerike, fudbalskog šampionata Zelenog kontinenta, a za 18. jun zaka- zana je prva utakmica Gold kupa, turnira najboljih repre- zentacija KONKAKAF zone. U junu će biti poznat i novi (ili stari, ukoliko Golden Stejt odbra- ni titulu) šampion NBA lige, a u

Srbiji i Letoniji će 27. juna početi Eurobasket za košarkašice. Naša reprezentacija je u grupi B sa Švedskom, Francuskom i Če- skom Republikom.

Od 21. do 30. juna u Minsku će biti održano drugo izdanje Evropskih igara. Crnogorska rukometna repre- zentacija, mečevima sa Farskim Ostrvima (12. jun) i Danskom (16. jun) zatvoriće nastup u kva- lifikacijama za Evropsko prven- stvo.

» JUL

Prvog dana jula Vimbldon će otvoriti svoje kapije. Na nezvanič- nom prvenstvu svijeta u tenisu titulu brani Novak Đoković. Jul je, tradicionalno, rezervisan i za Tur d' Frans. Najprestižniji bi- ciklistički grand tur je na progra- mu od 6. do 28. jula. Proključaće bazeni u kineskom Gvangžuu, u kome će se naći naj-

bolje vaterpolo reprezenta- cije planete. Među njima i „crve- ne ajkule“, koje čekaju svjetsku medalju od 2013. i Barcelone.

» AVGUST

Najtopliji mjesec u godini biće u znaku bijelog sporta. Nakon Ma- stersa u Montrealu (5-11. avgust) i Sinsinatiju (12-18. avgust), od 26. avgusta u Njujorku igraće se US Open.

Istanbul će 14. avgusta biti u zna- ku fudbala – u Super kupu sastaje se pobjednici Lige šampiona i Li- ge Evrope.

Najbolje ženske odbojkaške re- prezentacije Evrope sreće se u četiri zemlje Starog kontinenta (Turska, Poljska, Mađarska, Če- ska Republika, 23. avgust – 8. sep- tembar).

Tokio će ugostiti Svjetsko prven- stvo u džudou (25-31. avgust). Posljednjeg dana avgusta, nada- mo se uz učešće naše reprezenta- cije, kreće Mundobasket u Kini (31. avgust – 15. septembar).

» SEPTEMBAR

Nakon odbojkašica, i odbojkaši će se okupiti na Evropskom pr- venstvu (Francuska, Belgija, Slo- venija, Holandija, 13. do 29. sep- tembra). Možda to bude i prvi šampionat Starog kontinenta na kome će učestvovati crnogorska reprezentacija.

Soči će biti domaćin Svjetskog pr- venstva u amaterskom boksu (7- 21. septembar), a Doha stjecište najboljih atletičara planete. Svjetsko prvenstvo je na pro- gramu od 27. septembra do 6. oktobra.

» OKTOBAR

Teniska sezona se bliži završni- ci. Šangaj (7-13. oktobar) i Pariz (28. oktobar – 3. novembar) će biti domaćini turnira Masters se-

rije, dok će kineski Šenžen (28. oktobar – 3. novembar) ugostiti WTA finale, takmičenje osam najboljih teniserki sezone.

» NOVEMBAR

Nakon teniserki, sastaje se i osmorica najboljih tenisera u 2019. ATP finale u londonskoj O2 Areni zakazano je za 11-17. no- vembar. Upravo u to vrijeme u britanskoj prijestonici, ali na Vembliju, crnogorska fudbalska reprezentacija spustiće zavjesu na učešće u kvalifikacijama za Euro. Sudar sa Engleskom zakazan je za 14. novembar.

Moto GP sezona završava se tri dana kasnije, trkom za Veliku na- gradu Valensije. Finalni susret Kopa Libertadores odigraće se 23. novembra u Santjago de Čileu.

Posljednjeg dana novembra (30) u Japanu počće Svjetsko prven- stvo za rukometašice. Nadamo se uz učešće Lavica, koje će u jun- skom baražu morati da preskoče Češku Republiku.

» DECEMBAR

Prvog dana decembra spustiće se zavjesa na sezonu Formule 1, tr- kom za Veliku nagradu Abu Da- bija. Krug će biti zatvoren krajem godine i novom Turnejom četiri skakaonice.

U godini Mundijala u fudbalu dileme ne može da bude, upravo je Svjetsko prvenstvo i najvažniji sportski događaj.

Tako je i u 2018, koju su, istina, obilježili i pojedinci - poput Novaka Đokovića, koji se vratio gdje mu je mjesto, Luisa Hamiltona, šampiona koji mijenja istoriju u Formuli 1...

U fudbalu je taj pojedinac Luka Modrić, finalista Mundijala, osvajač Lige šampiona, svjetskog klupskog šampiona, ali i Zlatna lopta za 2018.

Predstavljamo vam 10 događaja koji su obilježili godinu na izmaku:

Dokovićev šampionski gen i povratak na vrh

Teško da u svijetu sporta u 2018. godini postoji pojedinac koji je napravio takav napredak kao Novak Đoković.

Šampionski gen jednostavno ne može tek tako da nestane, ko u to nije vjerovao Đoković mu je otvorio oči u godini za nama u kojoj se definitivno vratio na pravi put i na prvo mjesto na teniskoj ATP listi. Ta 2017. je bila veoma teška, kriza identiteta i povrede su učinile da u jednom momentu čak i nastavak karijere bude pod znakom pitanja.

Prvi grend slem u 2018. je završio u osmini finala kada ga je na Australijan openu eliminisao Hjeon Čung, na Rolan Garosu mu je krajnji domet bio četvrtinale (savladao ga je Marko Čekinato), i od tada je počeo veliki povratak. Osvojio je Vimbldon poslije još jednog sudara titana sa Rafaelom Nadalom u polufinalu, onda i Sinisinati, jedini masters turnir koji do ove godine nije "arihivirao" onako kako je želio...

Sve to je bio uvod i u titulu na US openu preko Huan Martina del Potra u finalu.

Srpski teniser je sredinom godine bio 22. na planeti, a istu je završio na vrhu. Nikad niko nije imao takav progres...

Hamilton na dva koraka od Šumahera

Nekada je to djelovalo teško izdvojljivo, ali Luis Hamilton je sve bliže da obori rekord Mihaela Šumahera po broju titula u Formuli 1.

Događaji koji su obilježili 2018. godinu Balkanski tandem bez konkurencije

Britanac je ove godine peti put bio najbolji u najbržem cirkusu, uradio je to dominantno, pa sada ima dva pehara manje od Šumahera, a isti broj kao još jedna legenda Huan Manuel Fando.

Još nije najbolji u istoriji, ali je u 2018. ušao u uži krug konkurenata...

"O ovom samo možete da sanjate. Šumaher i Fando su legende našeg sporta, ponosan sam što me i pominju u istoj rečenici s njima", rekao je Hamilton.

Crni biser je tri trke prije kraja osigurao titulu, uz veliku pomoć klupskog kolege iz Mercedes Valterija Botasa.

"Zasluzio je večeru od mene", hvalio je Hamilton učinak Finca.

Zidan, Ronaldo, Lopetegi...

Vrijeme slavlja je završeno, početkom ljeta je u Madridu odjednom postalo sumorno. Kristijano Ronaldo je najavio odlazak u Juventus (potpisao je nakon što je završio obaveze na Mundijalu), Zinedin Zidan riješio da ode kada je na vrhuncu...

Jedna era je završena, a druga je počela neslavno. Umjesto Zidana

je došao Đulen Lopetegi, u tom momentu selektor Španije, kojeg je FS smijenio dan prije nego je "crvena furija" odigrala prvu utakmicu protiv Portugala zato što je tajno pregovarao sa „kraljevskim klubom“.

Lopetegi je klupu Španije zamijenio Realovom i pogriješio, jer je zbog loših rezultata i igara smijenjen poslije dva i po mjeseca. Naslijedio ga je Santiago Solari, prvo kao privremeno rješenje, a onda i trajno. Argentinac je osvojio i trofej i to prije nekoliko dana na Svjetskom klupskom prvenstvu.

Francusko ljeto u Rusiji

Nedavno je javnosti prikazan podatak da je Svjetsko prvenstvo u fudbalu pratilo čak 3,57 milijardi gledalaca.

A čak milijardu ljudi odgledalo je makar minut finalnog duela između Francuske i Hrvatske. Druge najgledaniji meč bio polufinalni u kojem su se sastali Engleska i Hrvatska (327,5 miliona).

A na terenima širom Rusije je bilo spektakularno. Razočarali su Njemci koji su ispali još u grupi,

pa Španci i Brazil, a oduševili - Englezi i Hrvati.

"Vatreni" su upravo preko Albiona došli do finala i zakazali meč sa Francuzima, koji su malo po malo ispunjavali cilj i došli u situaciju da budu favoriti za zlato.

Tu su ulogu i opravdali, pobijedili su 4:2 za drugu svjetsku titulu.

Belgija je osvojila treće mjesto trijumfom nad Englezima, koji su dali najboljeg strijelca - Harija Kejna, koji je pogodio šest puta.

Za najboljeg igrača SP izabran je Luka Modrić i bio je to samo početak berbe pojedinačnih nagrada asa Reala.

Zlatna lopta i kraj dominacije Mesija i Ronalda

Deset godina Zlatna lopta je išla u ruke ili Lionela Mesija ili Kristijana Ronalda, koji su se radovali po pet puta.

Prekid serije je došao 2018. zahvaljujući nezaboravnoj sezoni Luke Modrića, koji je dobio svako individualno priznanje ove godine. Zlatna lopta je, svakako, najbitnije, a to je uradio toliko ubjedljivo da se kasnije vodila diskusija i dali li je istu nagradu zaista i zaslužio.

Ronaldo je, na primjer, na drugom mjestu imao 275 glasova manje, trećeplasirani Antoan Grizman 339, a Mesi na petom mjestu čak 473!

"Ovo je nagrada za sve one koji su je ranije zasluživali, a nisu je osvojili", rekao je Modrić na ceremoniji u Parizu.

Fudbal ili košarka? Svejedno - Real je prvak Evrope

Real Madrid šampion Evrope u fudbalu, Real Madrid šampion Evrope u košarci: Prvi put u istoriji u 2018. dvije najvažnije sekcije slavnog kluba su pokorile Stari kontinent.

Fudbalski klub je pod komandom Zinedina Zidana bio prvak četvrti put u posljednjih pet godina, i to nakon što je u uzbudljivom finalu bio bolji od Liverpula. Finalni okršaj će se pamtiti po velikim greškama golmana "redsa" Lorisa Karijusa, koji je kasnije napustio "Enfild roud".

A košarkaški tim je do 10. naslova stigao u Beogradu - u polufinalu je pobijedio CSKA, u finalu Fenerbahçe u sezoni koju je obilježio mladi as Luka Dončić.

Incidenti preselili „superklasiko“ u Madrid

Svijet je jedva čekao duele argentinških velikana, ali nije ni slutio šta će se sve dogoditi u finalu Kupa Libertadores, niti da će revanš morati da se igra u Evropi, u Madridu. Prvi meč na "Bombonjeri" je završen bez pobjednika (2:2), a pred drugu utakmicu na „Monumentalu“ je napadnut autobus sa igračima Boke, pa je utakmica dva puta odlagana.

Odlučeno je na kraju da se revanš odigra na "Santjago Bernabeu", gdje je River Plata opravdala ulogu blagog favorita i pobijedila u prvom međusobnom "el klasiku" u finalu Kupa Libertadores.

"River je pobijedio i čestitam mu. Nadam se da smo kao nacija nešto naučili iz ovih utakmica. Ako opet dođe do sličnih duela možda bi bilo najbolje da se igraju van Argentine", rekao je trener Boke Gijermo Baros Skeloto, sada već bivši na klupi velikana iz Buenos Ajresa.

Lebron Džejms - još jedan glumac u Holivudu

Lebron Džejms je vagao i na kraju

donio odluku - drugi put u karijeri je napustio Klivlend Kavalirse. Prije osam godina je to uradio zbog Floride i Majamija, a i sada je prilično dobro izabrao. Pojačao je LA Lejkerse u nadi da slavu franšizu može da vrati na šampionski put.

Prvi put u karijeri Lebron je pošao da igra u Zapadnu konferenciju, koja je sve ove godine i jača od Istočne, ali je pitanje da li će i dobiti šansu da se bori za četvrti šampionski prsten u karijeri.

A timski, godinu u NBA ligi je obilježio Golden Stejt još jednom titulom. Šestom u istoriji, a trećom u posljednje četiri godine. Kevin Djurent, Stef Kari, Klej Tompson, Drejmond Grin..., predvođeni trenerom Stivom Kerom, i u sezoni 201/19. su favoriti za naslov i čini se da bi jedino mogli da je ispuste zbog atmosfere unutar tima koja je narušena nakon svađe Grina i Djurenta...

Senzacija Naomi Osaka i "vulkan" Serena Vilijams

Na US openu je ispisana istorija pobjedom Naomi Osake, koja je postala prva Japanka koja je osvo-

jila grend slem titulu.

Mlada Osaka je igrala turnir kao u transu, ponovila je to i u finalu, koje je ostalo upamćeno po incidentu Serene Vilijams i sudije Karlosa Ramosa.

Amerikanka je kažnjena zbog takozvanog koučinga (navodno joj je trener Patrik Muratoglu gestikulacijama s tribina ukazivao kako da igra, što nije dozvoljeno).

"Ti si lažov, a ja ću radije izgubiti pošteno nego pobijediti na prevaru. Ja to ne radim", govorila je Serena u suzama.

Plakala je i Osaka na dodjeli pehara, što od sreće što od razočaranja, sve dok je Serena nije nekako smirila...

ZOI: Čudo se zove Ester Ledeska

Najveća priča Zimskih olimpijskih igara u Južnoj Koreji je Ester Ledeska, 22-godišnja Čehinja. Ona je bila totalni autsajder u alpskom skijanju u disciplini superveleslalom, ali je to nije omelo da na kraju osvoji zlato sa stotinkom prednosti u odnosu na olimpijsku pobjednicu iz Sočija Anu Veit.

Poenta je što Ledeska ranije nije imala neke uspjehe u superveleslalomu, već je samo željela da joj to bude vrsta treninga pred borbe za zlato u snoubordu. Čak je i pozajmila skije od Amerikanke Mikaele Šifrin.

Dogodilo se to da je na kraju osvojila zlato i u alpskom skijanju i u snoubordu i postala prva u istoriji. "Kada sam prošla cilj mislila sam da je neka greška i da nisam prva. Rekla sam sebi: U redu, malo ću pričekati da dodaju koju sekundu na moje vrijeme. Ali, ništa se nije dogodilo, samo su svi počeli da vrište oko mena i shvatila sam da sam napravila čudo", istakla je Ledeska.

Legenda kaže da je naučio da pliva tek pošto je završio srednju školu, i to u rijekama Ekvatorijalne Gvineje i u Atlantskom okeanu. Ili je zaista bilo tako?

„Lokalni ribar pokazao mi je kako da koristim noge i da plivam.“

Pa opet, nedugo zatim, on, Erik Musambani, izrastao je u junaka Olimpijskih igara u Sidneju. Slučajnog heroja.

Pripreme

Početkom 2000. Ekvatorijalna Gvineja je, kao jedna od zemalja koja nema uslove za ozbiljniji razvoj sporta, dobila pozivnicu Međunarodnog olimpijskog komiteta da na Igrama nastupi na plivačkom takmičenju. Izbor je pao na 22-godišnjeg Musambanija. Koji prije toga, nije čuo ni za

Sidnej ni za Australiju. Šta više, nikada ranije nije napuštao granice svoje zemlje. Pripremao se u svom Malobou, glavnom gradu države, smještenom na ostrvu Bioko u Atlantiku. Uslovi? Trenirao je – ako se to može zvati treningom – u bazenu lokalnog hotela, ne dužem od 20 metara, bez trenera. Nije mogao da bira ni termine. Bazen je bio njegov između 17 i 18 sati, tri puta sedmično.

„Nije bilo ničeg profesionalnog u tome.“

Sam u bazenu

U septembru se, nakon putešestvija koje je potrajalo tri dana, zatekao u Sidneju sa 50 dolara u džepu. Po dolasku u olimpijsko selo doživio

je kulturološki šok. Ništa manje se nije zaprepastio kada je čuo da je prijavljen za takmičenje u trci na 100 metara slobodnim stilom. Bilo je to previše za njega – vježbao je za upola manju dionicu.

A tek kada je vidio bazen u Hombuš Beju, prvi put u životu se suočivši sa olimpijskim razmjerama plivališta... Alisa u zemlji čuda.

„Bio sam preplašen veličinom.“

Simpatičan, privukao je pažnju južnoafričkom treneru, od koga je primio nekoliko savjeta. Na svečanosti otvaranja Igara ponosno je nosio državnu zastavu.

Dan D – 19. septembar 2000. Spisak učesnika u trci na 100 metara: Aleksandar Popov, Piter van Hugeband, Majkl Klim, Geri Hol... I Erik Musambani. Žrijeb ga je smjestio u prvu trku kvalifikacija, sa Tadžikistancem Farkhodom Oripovim i Karinom Bareom iz Nigera. Nervoja je učinila svoje. Zbog neispravnih startova, njegovi rivali – sapatnici, preciznije – su diskvalifikovani.

Njemu se nije žurilo. Bazen je bio

samo njegov. Plasman u grupi, svakako, nije bio bitan, jer se u polufinale, među 16 najboljih plivača, ulazilo isključivo na osnovu rezultata.

Olimpijski duh

Pred 17.000 gledalaca sačekao je zvuk startnog pištolja i – uskočio u bazen.

„Plivao sam prvih 50 metara zaista dobro“, njegov je utisak. U stvarnosti, na pola dionice je bio sporiji od svjetskog rekorda na 100 metara.

„Fokusirao sam svu svoju energiju kako bih se uvjerio da mogu da izdržim. Znao sam da me cijeli svijet gleda: moja porodica, moja zemlja, moja majka, sestra, prijatelji. Zato sam rekao sebi da moram da završim, iako sam sam u bazenu. Nisam bio zabrinut za vrijeme. Sve što sam želio je da završim trku.“

Gledaoci su prepoznali njegov napor, njegovu volju, njegovo poštovanje kurbertenovog gesla da je važno učestvovati. Prepoznali su sami sebe. I podržali ga.

Dok je pokretima rekreativca, što je, u stvari, i bio, polako osvajao bazen, zabava se pretvarala u dramu.

„Izgleda kao da ovaj momak neće uspjeti“, prenosio je u mikrofon novinar BBC-ja.

„Uvjerem sam da će u jednom momentu stati i uhvatiti se za ko-

nopac.“

U posljednjih 30 metara, to više nije ličilo ni na rekreativno plivanje, već na borbu sa vodom čovjeka koji se davi. Dok su mu se mišići grčili, dok su ga pluća izdavala, imao je osjećaj da se ne kreće.

„Tada sam čuo aplauze i povike gledalaca: ‘Naprijed, naprijed’. To mi je dalo snagu da završim trku. Kada sam dodirnuo zid pomislio sam ‘Oh, uradio sam.’“

Iz bazena je izašao uz ovacije. Vrijeme – minut, 52 sekunde, 72 stotinke. Najsporije u istoriji trka na 100 metara na Olimpijskim

igrama (Holandanan Piter van Hugeband će kasnije u finalu preplivati istu dionicu za 48,30, što mu je donijelo zlatnu medalju). Nije mario za semafor: bila je to njegova velika pobjeda. Uzgred, oborio je nacionalni rekord.

„Nikada u svom životu nisam bio ovoliko umoran. Mišići me bole. Bio sam uplašen. Osjećam se kao da sam osvojio zlato“, kazao je neposredno po izlasku iz bazena.

Uz nadimak „Jegulja“, dobio je vorholovskih 5 minuta slave.

„Odjednom, svi su željeli intervju sa mnom. Vidio sam svoju trku na CNN-u i ostalim velikim svjetskim televizijama. Sve to je izmijenilo moj život.“

Ujedno, doprinijelo da u Ekvatorijalnoj Gvineji sagrade dva bazena olimpijskih proporcija.

„Bio sam prvi plivač iz moje zemlje koji se takmičio na međunarodnoj sceni. Bio sam presrećan ostvarenim, iako rezultat 1:52 nije bio tako dobar. Mislim da su me moja snaga i olimpijski duh učinili poznatim.“

Musambani je nastavio da pliva, upornošću spustio lični rekord na 100 metara ispod 58 sekundi, pojavio se na Svjetskom prvenstvu 2001. u Tokiju, ali nikada više nije učestvovao na Olimpijskim igrama. U

Atini 2004. se nije pojavio zbog administrativnih problema.

U martu 2012. imenovan je za trenera plivačke reprezentacije Ekvatorijalne Gvineje.

„Želim da ohrabrim mlade ljude i pomognem im da postanu dobri plivači“, rekao je. I pored njegovog truda, Ekvatorijalna Gvineja nije imala predstavnike u plivanju na Igrama u Londonu i Rijju.

Štafeta će biti izložena u Fukušimi, Ivateu i Mijagi

Simbol nade: Olimpijski plamen prolazi kroz oblasti pogođene zemljotresom

Olimpijski plamen trebalo bi da stigne u Japan 11. marta 2020. godine – četiri i po mjeseca prije otvaranja Olimpijskih igara u Tokiju. Datum nije izabran slučajno – 11. marta 2020. navršice se tačno devet godina od razornog zemljotresa i cunamija koji su

2011. pogodili djelove Japana, a gotovo opustošili regiju Tohoku. – Mislim da je to divna ideja i već smo je prihvatili u načelu – kazao je predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah.

– MOK se od samog početka obavezao da, kad god je to mo-

guće, doprinese rekonstrukciji područja koje je najviše pogođeno zemljotresom i cunami-jem – dodao je Njemač. Organizacioni odbor Olimpijskih igara predložio je 11. mart kao datum ceremonije dolaska olimpijskog plamena u Japan, a Bahova izjava – data nedavno u

Džakarti, može se smatrati i nezvaničnom potvrdom. Ideja olimpijskog plamena – simbola vječne vatre – potiče još iz antičke Grčke: Poznata je priča o Prometeju, koji je ukrao vatru iz doma boga Zeusa i poklonio je ljudima. Taj motiv iskoristili su

Paket mjera kao zaštita od visokih temperatura

Rekordno visoke temperature vazduha izmjerene su u Japanu tokom ljeta 2018. godine. Govoreći o potencijalnoj opasnosti od tropskih dana i noći za Olimpijske igre u Tokiju 2020, predsjednik

Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah poručio je da MOK i Organizacioni odbor Igara već rade na tome. – Neće to biti jedna mjera, već paket mjera koji ćemo pokušati da osmislimo kako

bismo zaštitili sportiste i gledaoce tokom Olimpijskih igara – poručio je Bah, ističući da bi

uvođenje ljetnjeg računanja vremena u Japanu tokom ljeta moglo da bude efikasan način za rješavanje potencijalnih zdravstvenih rizika. Olimpijske igre u Tokiju održaće se od 24. jula do 9. avgusta 2020. godine.

Grci i za vrijeme održavanja drevnih Olimpijskih igara uvijek održavali vječnu vatru. U modernom dobu, plamen na otvaranju Olimpijskih igara prvi put je upaljen na OI u Amsterdamu 1928, a način štafetnog prenošenja plamena bakljom

ustanovljen je u Berlinu 1936. Štafeta će i 2020. krenuti iz Grčke – u Japan će stići 11. marta i biće izložena u Fukušimi, Ivateu i Mijagi – prefekturama najviše pogođenim nesrećom. Zemljotres i cunami 2011. stvorili su nuklearnu krizu i izazvali

smrt preko 18 hiljada ljudi, a neki se još vode kao nestali. Olimpijski plamen trebalo bi da putuje kroz Japan 121 dan prije zvaničnog otvaranja Igara. Ideja prolaska baklje kroz razorena područja nije jedina aktivnost Međunarodnog olimpijskog komiteta u cilju podrške razorenim područjima.

Predsjednik MOK-a Tomas Bah planira i da posjeti sjeveroistočni Japan, kako bi pokazao solidarnost i ohrabrio ljude u regionu najviše pogođenim katastrofom.

Biće teško smanjiti troškove, priznali su organizatori

Treća verzija budžeta: Za igre u Tokiju 12,6 milijardi dolara

Ukupni budžet za ljetnje olimpijske igre u Tokiju 2020. ostaje nepromijenjen i iznosi 12,6 milijardi dolara, a organizatori su priznali da će biti veoma teško napraviti dodatne rezove, uprkos stalnom pritisku Međunarodnog olimpijskog komiteta da se smanji potrošnja. Ovo je treća verzija olimpijskog budžeta za Igre 2020. i ista je kao verzija dva, predstavljena 2017, uprkos novim naporima za smanjenje troškova. Pobjednička ponuda predviđenog budžeta 2013. godine predviđjela je ukupne troškove Olimpijskih igara od 7,3 milijardi dolara, ali su oni u međuvremenu porasli.

Izvršni direktor Olimpijskih igara u Tokiju 2020. za planiranje i finansije, Gakuji Ito, izjavio je da bi nova dodatna smanjenja predviđenih troškova mogla da budu teška, jer se već uključene najveće stavke. – Veći dio najvećih budžetskih rezova, kao što je pregledanje lokacija i skraćivanje perioda zakupa

objekata, već su završeni i uključeni u verziju dva i verziju tri budžeta. Dakle, ono što nam sada preostaje jesu manje stavke – kazao je Ito na konferenciji za novinare. Ukupni budžet Olimpijskih igara podijeljen je između specijalno osnovanog fonda „Tokio 2020“, koji se finansira novcem iz privatnih izvora, kao i Gradske uprave Tokio, koja se finansira novcem poreskih obveznika. – Mislim da je verzija tri najbolji mogući budžet u ovom trenutku. Na osnovu ove verzije, pokušaćemo da napravimo dalji napredak i

proširimo budžet za četvrtu verziju – istakao je Ito. Troškovi će najvjerovatnije još porasti kada zvaničnici priznaju da će morati da investiraju dodatna sredstva u obuzdavanje velikih vrućina, koje se najavljuju tokom ljeta 2020. – Organizacioni komitet Igara ne može sam da riješi sva pitanja vezana za borbu sa velikim vrućinama. U ovom trenutku još ne znamo ko će biti zadužen za taj sektor, mislim da ćemo više znati nakon razgovora sa svim zainteresovanim stranama – zaključio je Gakuji Ito.

Bezbjednost na prvom mjestu

Godinu i po uoči Olimpijskih igara, Japanci poseban dio priprema posvećuju bezbjednosti - u pitanju je segment gdje ne smije da bude ni najmanjih propusta.

OI u Tokiju održaće se od 24. jula do 9. avgusta 2020.

„Oko tri hiljade zvaničnih lica, kao i 14.000 pripadnika sekjuritit službi, radiće kao obezbjeđenje na objektima i mjestima gdje će se održavati Igre. Ukupno, 100 sekjuritit firmi biće dio zajedničke grupe koja će pružati obezbjeđenje. Tu su još i policajci, kao i penzionisani policajci koji će se dodatno angažovati na obezbjeđenju vanolimpijskih borilišta, kao i u samom gradu tokom Olimpijskih igara”, kazali su organizatori.

Procjenjuje se da će troškovi organizacije iznositi trilion i 100

miliona jena - što je oko 12,6 milijardi dolara, a značajan dio budžeta bića utrošen na bezbjednost, kako bi se sportisti, navijači, zvaničnici, novinari, volonteri, ali i obični turisti - osjećali

bezbjedno u Tokiju u julu i avgustu 2020.

Sportski događaji u glavnom gradu Japana održavaće se na više različitih mjesta, ukupno 43 “borilišta”, od čega će 25 objekata biti

potpuno novo, uključujući veliki olimpijski stadion, koji se užurbano gradi.

Deset objekata biće montažnog karaktera, a osam će biti rekonstruisano i pušteno u upotrebu.

The power of Tokyo 2020 is the “Volunteers”.

Heroji iz sjenke na svakim igrama

Potruga za 80.000 volontera

Ljudi iz sjenke – volonteri, stoje u sjeni svakog velikog sportskog događaja, a posebno Olimpijskih igara. Na svečanim ceremonijama zatvaranja, posebno, a iskrena zahvalnost, svaki put se uputi ljudima bez kojih nijedne Igre ne bi mogle da se održe.

Tako će bez sumnje biti i u Tokiju 2020, ali prije nego što se Igre održe, i prije nego što se uputi iskrena zahvalnost, volonteri treba da se – pronađu.

Japancima, kako sada stvari stoje, to neće biti preveliki problem, iako zvanični konkurs tek treba da bude raspisan.

- Procjena je da će 80 hiljada biti potrebno za organizaciju Igara, a nama se već prijavilo 100 hiljada, i prije zvaničnog konkursa – kazao je direktor odjela za odnose s javnošću OI u Tokiju Kentaro Kato.

Kako je saopšteno, volonteri na Olimpijskim igrama nisu plaćeni i moraće sami sebi da osiguraju smještaj. Od organizatora će dobiti posebne uniforme i tri obroka dnevno kada rade.

Mnogi volonteri vole da rade iza scene, neki se vraćaju i na nekoliko Igara, ali ovakav program Međunarodnog olimpijskog komiteta ima i svoje kritičare.

Često se, naime, dogodi da se neki volonteri prijave, dobiju uniforme, a onda se ne pojave na poslu, ili se žale što nisu plaćeni, iako su pristali na takve uslove.

Organizatori Olimpijskih igara u Rio de Žaneiru 2016. godine imali su problema da nađu volontere, posebno među radničkom klasom, koja ne može sebi da priušti da radi besplatno.

Studija koja je urađena prije nekoliko godina pokazala je da lokalni organizatori i MOK uštede oko 100 miliona dolara, nekad i više, zahvaljujući angažovanju volontera.

Gradska vlast Olimpijskih igara u Tokiju ima i poseban volonterski program koji će služiti za pomaganje turistima tokom Olimpijskih i Paraolimpijskih igara. Za ovaj program se traži 30.000 volontera.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET